

نگاهی به «دنیای شیرین دریا»
سریالی که هنوز بعد از ۲۴ سال جذاب است

درست شبیه زندگی

یک دنیای ساده و پاک. درست مثل خود دریا. گاهی خروشان و درهم، گاهی هم آرام و رام. این زندگی آدم‌های «دنیای شیرین دریا» بود. آدم‌هایی که بخش پرنگ‌شان کودکان و نوجوانان بودند و به بچه‌هایی که تماشای‌شان می‌کردند، یاد دادند چطور می‌توان بود و خوب بود و حتی روی دنیای آدم بزرگ‌ها هم تأثیر گذاشت. آنها در دوره‌ای از زندگی ما قهرمان‌هایمان بودند. قهرمان‌های ساده و معمولی‌ای که مثل این دوره برندباز نبودند و با لباس‌ها و قیافه‌های معمولی روستایی، به ما چهره‌ای واقعی از زندگی را نشان می‌دادند. اما اینکه چه شد یاد این قصه افتادیم هم به تولد نقش اصلی آن یعنی دریاخانم برمی‌گردد، بازیگری که مردادماه به نام او گره خورده و همین باعث شد تا در این گزارش یاد می‌کنیم از این سریال که مدتی پیش روی آنتن رفت.

زینب مرتضایی فرد
روزنامه‌نگار

سریال دنیای شیرین دریا، به تهیه‌کنندگی بیژن بیرنگ و زنده‌یاد مسعود رسام، کارگردانی بهروز بقایی و منوچهر شمسایی و نویسندگی علی‌خودسیانی ساخته شده بود. زنده‌یاد پوپک گلدره، بهروز بقایی، فرهاد بشارتی، مینا نوروزی، مهسا ملاپور، عطیه غیشاوی، امیر محمدزاده و حمزه شیرعلیپور از جمله بازیگران

علت آن را در صداقت همه کسانی می‌دانم که در ساخت این کار بودند و یک هدف و نیت دسته‌جمعی را دنبال می‌کردند.

کارگردانی خوب

از نکات مهم در کارگردانی بقایی باید این را گفت که او می‌توانست درگیر جغرافیا شود و بخواهد برایمان از زیبایی‌های گیلان به عنوان روستایی که اتفاقات در آن می‌گذشت، حرف بزند اما او برخلاف اغلب این دسته از آثار، خود را درگیر جغرافیا و جنگل و دریا نکرد. او آدم‌ها را ترسیم کرد؛ آدم‌هایی که با لهجه‌شان، با اتفاقات‌شان در محیط و کنار دریا و زمین... نگاهی انسانی به مخاطب دادند و البته در عین حال او را هم با زیبایی‌های دیگر نقاط ایران آشنا کردند.

قصه‌های تازه کهنه

باید گفت این سریال قصه‌هایی دارد که هیچ وقت کهنه و تکراری نمی‌شود. خود ما هم هر موقع به خاطرات دوران کودکی خود فکر می‌کنیم این احساس را داریم که این خاطرات تازگی دارد. خودسیانی، نویسنده این سریال پشتوانه فکری خوبی داشته که توانسته‌است قصه‌های ساده را خوب پرورش دهد. قصه از زبان کودکانی که پاک و معصوم هستند بیان می‌شد و به همین علت بر دل مخاطب می‌نشست و بیننده به نوعی خود را درون قصه احساس می‌کرد و این بهترین و مهم‌ترین امتیازی بود که داستان را باورپذیر می‌کرد.

این سریال بودند و در ۳۳ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای با کلی بازیگر حرفه‌ای و آماتور در کنار هم ماجراهای جذابی را رقم می‌زدند. در هر قسمت از این مجموعه تلویزیونی، دو خانواده هربار با مشکلی تازه درگیر می‌شوند. مطابق معمول، هربار بچه‌های خانواده مشکلی ایجاد می‌کنند و بزرگ‌ترها با هدایت و تدبیر خود، آن‌را حل می‌کنند.

خیلی‌ها خاطره نوشتند

زنده‌یاد پوپک گلدره، یکی از بازیگران این سریال بود و افسوس زمانی که به دوران بلوغ بازیگری‌اش رسیده بود، از دنیا رفت و به خاطره‌ها پیوست. بدون شک بازی خوب او در نقش یک دختر روستایی ساده‌دل، مهم‌ترین جذابیت این سریال بود. او نقش دریا را بازی می‌کرد و راوی داستان‌های سریال هم بود. یک دفتر خاطرات داشت که همه چیز را در آن می‌نوشت و همین کارش هم توجه خیلی از بچه‌ها را به خاطره نوشتن جلب کرد. در دفترش هیچ اتفاق عجیبی ثبت نمی‌شد، روستا بود و زندگی روستایی.

ریتیم ساده و آرام

همسایه‌ها، آدم‌ها و همه چیز ریتیمی ساده و آرام داشت اما همان اتفاقات ساده‌ای که رخ می‌داد، آن قدر شبیه زندگی بود که باورش‌شان کنیم و همراهی... و همین صداقت در روایت را باید از دلایل مهم ماندگاری دنیای شیرین دریا در ذهن مخاطبان دانست. بقایی هم همین نظر را دارد و می‌گوید: اگر ماندگاری در کار بوده،

دل‌نوشته‌ای برای پوپک؛

عاشقانه‌های ساحل بعد از ۲۴ سال برای دریای شیرین

مهسا مولاپور یا همان ساحل کوچولوی سریال دنیای شیرین دریا که با سؤال‌هایش امان همه را می‌برد، یکی از شخصیت‌هایی بود که در سریال دنیای شیرین دریا و حتی خارج از سریال در دنیای کودکی رابطه گرم و میمی با پوپک گلدره داشت. مولاپور را که مدتی است از دنیای بازیگری فاصله گرفته با سختی پیدا کردیم و از او خواستیم به مناسبت روز تولد پوپک یادداشتی برای ما بنویسد. ساحل کوچک ما که حالا ۳۲ سال دارد پیش از آن‌که دست به قلم شود، برایمان از سختی صحبت کردن درباره پوپک گفت و تأکید کرد یادآوری خاطرات کودکی‌اش در کنار او چقدر برایش در کنار شیرینی، دردآور است.

«پوپک گلدره عزیز و نازنینم روح شاد. همیشه حرف زدن از تو برای من بسیار دشوار است چون آن قدر شیرین و نازنین بودی که کلمات از توصیف قاصر هستند. یاد می‌آید در یکی از قسمت‌های سریال دنیا شیرین دریا با عنوان خاطره‌ای از پدر، ساحل چون در کودکی پدرش را از دست داده بود و خاطره‌ای از او نداشت، به دنبال خاطره و نام و نشانی از پدرش می‌گشت. در سکانسی من و پوپک دیالوگی رد و بدل می‌کردیم که من از او پرسیدم: «چطور می‌شه بعد از مرگ آدم‌ها با اونا صحبت کرد؟» پوپک در جواب من می‌گفت: «آدم‌ها وقتی می‌میرند با خاطراتی که از خودشون به جا می‌ذارن برای ما زنده هستند.» و من در جواب گفتم: «اگر تو بمیری دفترچه خاطرات زنده‌اس؟» آن زمان هیچ ذهنیتی درباره این جمله نداشتیم اما چند سال بعد که از بین ما رفت، هر موقع که این سکانس را می‌بینم برایم دردآور است و من را خیلی می‌رنجانند.

پوپک در جواب من گفت: اوهم و خنده شیرینی کرد و گفت: «بله من اگر بمیرم خاطراتم زنده هستند.» پوپک عزیزم تو زنده‌ای! چون تو آن قدر جسور، بی‌پروا و مهربان و باذوق بودی که بعد از این همه سال که از نبودنت می‌گذرد، آدم‌ها به یاد هستند و اطرافیان نبودنت را پرنگ می‌بینند. تو سراسر برای من خاطره هستی چون شیطنت‌هایت و خلوتی که با خودت داشتی با وجود این‌که من کودک بودم، برایم جالب بود. آدم‌هایی که تو را می‌شناسند و کسانی که مثل من برای مدتی، سعادت هم مسیر شدن با تو را داشتند از وجود تو درس‌های زیادی یاد گرفتند. امیدوارم روح شاد، آزاد و سبز باشد و در هر جایی که دوست داری باشی. پوپک تو روح بسیار بزرگی داشتی، انگار زمین برای تو جای کوچکی بود و این را آدم‌هایی که تو را از نزدیک می‌شناسند، تأیید خواهند کرد. روح شاد و مسیرت پرنور باشه عزیز و خواهر قشنگم.»

موسسه فرهنگی – مطبوعاتی جام جم، برگزار می‌کند

مدرسه ی تربیت منتقد، به عنوان اولین و جامع ترین مرکز تربیت تحلیلگران و منتقدین سینما، با شناخته شده ترین مدرسین سینما، قصد دارد، کارشناسان، منتقدان و روزنامه نگارانی را پرورش دهد تا بتوانند درست فیلم ببینند و عمیق و دقیق، آن را تحلیل کنند.

برای ثبت نام فایلی شامل مشخصات، مهارت‌ها، سوابق و نمونه کارها (در صورت وجود) را به نشانی QR کد زیر ارسال فرمایید.

جهت کسب اطلاعات بیشتر و ثبت نام لطفاً با شماره ۰۲۱۲۳۰۰۴۱۰۷ تماس بگیرید.

برای ثبت نام اسکن کنید

